

РЕШЕНИЕ

№ 5852

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: П С

при участието на секретаря Е И
като разглежда докладваното от П С Гражданско дело № 20231110111986 по
описа за 2023 година

РЕШИ:

Р Е Ш Е Н И Е

№

02.04.2024 година

град София

В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На шести февруари

две хиляди двадесет и четвърта година

в публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: П С

Секретар Е И

Прокурор

като разглежда докладваното от съдия П С

гражданско дело номер 11986 по описа за 2023 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на „Т.“ ЕАД, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ”Я.” № ..., представлявано от изпълнителния директор А А, исковата молба подадена от надлежно упълномощен процесуален представител, против И. Н., с ЕГН *****, и Г. П. Т., с ЕГН *****, двамата от гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. Б, ет. 2, ...4. Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че ответниците, като собственици на топлоснабдяван имот дължали разделно на ищеца при равни квоти сумата от общо 997,26 лв., от която: сумата от 911,38 лв. – главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия за периода от месец юли 2019 г. до месец април 2022 г., сумата от 43,87 лв., представляваща законна лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 21.02.2023 г., сумата от 36 лв. – главница за дялово разпределение за периода от месец септември 2020 г. до месец април 2022 г. и сумата от 6,01 лв. – лихва за забава върху главницата за дялово разпределение, дължима за периода от 15.11.2020 г. до 21.02.2023 г. Твърди, че ответниците били потребители на топлинна енергия за битови нужди за топлоснабден имот – ателие №..., находящ се в гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. Б, ет. 2, но не заплащали дължимата цена за посочения период, като задължението възлизало на общо 997,26 лева. Излага твърдения, че етажната собственост е сключила договор с „Б.“ ООД за извършване услугата топлинно счетоводство. В исковата молба са изложени подробни съображения за начина на формиране на дължимата от ответниците цена за предоставена топлинна енергия. Сочи се, че съгласно чл.150, ал.1 от ЗЕ продажбата на топлинната енергия за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществявала при публично известни Общи условия, каквито действали през процесния период. Твърди, че ответникът изпаднал в забава по отношение на задължението си за заплащане на дължимите суми за доставена топлинна енергия, поради което дължал и лихва за забавено плащане. Моли съда да постанови решение, с което да осъди И. Н. и Г. П. Т. да заплатят разделно на „Т.“ ЕАД – гр. София по 1/2 идеална част от сумата от общо 997,26 лв., от която: сумата от 911,38 лв. – главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия за периода от месец юли 2019 г. до месец април 2022 г., сумата от 43,87 лв., представляваща законна лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 21.02.2023 г., сумата от 36 лв. – главница за дялово разпределение за периода от месец септември 2020 г. до месец април 2022 г. и сумата от 6,01 лв. – лихва за забава върху главницата за дялово разпределение, дължима за периода от 15.11.2020 г. до 21.02.2023 г., както и законната лихва върху главницата, дължима от предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, а също и направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Не оспорва извършеното плащане в размер на 1 010,48 лв. Моли съда да постанови решение при съобразяване с извършеното плащане, претендира направените по делото разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответниците И. Н. и Г. П. Т., в който се излага твърдение за извършено плащане, като се

прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. Ангажират доказателства.

В съдебно заседание ответниците поддържат отговора на исковата молба. Молят съда да постанови решение, като съобрази извършеното плащане.

С определение от 09.01.2024 г. „Б.“ ООД е конституирано като трето лице – помагач на страната на ищеца по предявените искиви претенции.

В съдебно заседание третото лице-помагач „Б.“ ООД, редовно призовано, не изпраща представител. По делото са депозираны доказателства.

Предявени са искиви претенции са с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД. Направено е възражение за извършено плащане, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбите на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Като доказателства по делото са приети Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от “Т.” ЕАД на потребители в гр.София, приети с решение по Протокол № 7 от 23.10.2014 г. на СД на „Т.“ АД и одобрени с решение № .. г. на ДКВЕР на основание чл. 150, ал. 1 от ЗЕ.

Видно от приетите като доказателство по делото договор от 28.05.2018 г., сключени между ищеца и „Б.“ ООД, последното се е задължило да извършва услугата дялово разпределение на топлинна енергия на потребителите в сгради етажна собственост, а “Т.” ЕАД се е задължило да приема предоставените данни и въз основа на тях да определя и събира дължимите суми за топлинна енергия от потребителите.

От представения и приет като доказателство по делото протокол от 11.09.2008 г. от проведено общо събрание на собствениците в сградата – етажна собственост на адрес: гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. А, Б и В, се установява, че „Б.“ ООД е избрано да извършва топлинно счетоводство.

От представените и приети писмени доказателства от третото лице помагач се установява, че „Б.“ ООД е извършвало услугата дялово разпределение по отношение на процесния топлоснабдяван имот.

От представения заверен препис от Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № .., том I, рег. № ...7, дело № .. г. на нотариус с рег. № .., действащ в района на СРС, се установява, че на 15.03.2007 г. Г. П. Т. и И. Н. са придобили собствеността върху ателие № Б, находящо се в гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. Б, ет. 2. От представения заверен препис от заявление-декларация от 06.04.2009 г., подадено от ответницата до ищеца се установява, че е направила искане за откриване на партида за процесния недвижим имот.

Като доказателство по делото е приета обща фактура № .. от 31.07.2022 г. за № на инсталация .. открита на името на Г. П. Т. От представената справка се установява, че

задълженията за периода от месец септември 2020 г. до месец юли 2022 г. са в общ размер от 997,26 лв., от които: сумата от 947,38 лв. за главница и сумата от 49,88 лв. за лихва.

От представения от ответниците фискален бон от 20.04.2023 г. се установява, че за абонатен № .. е било извършено плащане на сумата от общо 1 010,48 лв., от които: сумата от 947,38 лв. за главница, сумата от 49,88 лв. за мораторна лихва и сумата от 13,22 лв. за законна лихва.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По делото е безспорно установено, че "Т." ЕАД е дружество, регистрирано по Търговския закон с предмет на дейност производство на топлинна енергия, пренос на топлинна енергия, производство на електрическа и топлинна енергия и други дейности, обслужващи основните дейности. Безспорно установено е, че ищецът е доставчик на топлинна енергия, като доставя такава на живущите в топлоснабдявания район, в който се намира процесния отопляван недвижим имот, находящ се на адрес: гр. София, гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. Б, ет. 2, ателие № Б, на който адрес е открита партида на абонатен № ... Не се спори, че ответниците са собственици на процесния отопляван недвижим имот при квоти по 1/2 част за всеки от тях, както и за размера на дължимата сума за топлинна енергия.

Съобразно с действащата към датата на възникване на облигационните между страните нормативна уредба, а именно: Закон за енергетиката и енергийната ефективност /отм./, праводателят на ответниците се явява заварен потребител на енергия за битови нужди и през исковия период има качеството на потребител по смисъла на § 1, т. 13 от ДР на ЗЕЕЕ, а впоследствие – на потребител на енергия за битови нужди по смисъла на § 1, т. 42 от ДР на Закона за енергетиката, съответно по смисъла на § 1, т. 41б от ДР на Закона за енергетиката. Съгласно чл.106а от ЗЕЕЕ /отм./ продажбата на топлинна енергия за битови нужди се извършва при публично оповестени общи условия, като писмена форма се предвижда само за допълнителни споразумения, установяващи уговорки с абоната, различни от общите условия. Съгласно ал. 3 на същата норма след изтичане на едномесечен срок от публикуването на общите условия, последните влизат в сила и без изричното им приемане от купувача. Сходен начин на уредба на отношенията следва и Закона за енергетиката. Съгласно чл. 150 от ЗЕ общите условия влизат в сила в 30-дневен срок от след публикуването им в един централен и един местен всекидневник и стават задължителни за потребителя, без да е нужно потребителят изрично и писмено да ги е приел. Ето защо съдът приема, че между страните са налице договорни отношения по продажба на топлинна енергия за битови нужди за процесния период.

Съгласно ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда – етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение, като начинът за дялово разпределение е регламентиран в чл. 139 – 148 от ЗЕ, както и действалите през процесния период подзаконовни нормативни актове. Чл. 142, ал. 2 от ЗЕ урежда начина на разпределение на топлинната енергия, отдадена от сградна инсталация, топлинната енергия за отопление на общите части и топлинната енергия за отопление на имотите за отопление на сграда – етажна собственост. Съгласно чл. 145, ал. 1 от ЗЕ топлинната енергия за отопление в

имотите в сграда – етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти. Чл. 153, ал. 1 от ЗЕ определя за потребители всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, за потребители на топлинна енергия и им вменява задължение да монтират средства за дялово разпределение в имотите си и да заплащат топлинната енергия по съответния ред.

Съдът приема, че по делото е установено потребление на топлинна енергия в твърдяното количество за процесния период и по отношение на процесния имот от ответниците, както и стойността на топлинната енергия, а именно: за периода от месец юли 2019 г. до месец април 2022 г. е била доставена топлинна енергия на стойност 612,56 лв.

Съдът приема, че дължимата сума за процесния отопляван недвижим имот е в размер от 947,38 лв., в която сума са включени и изравнителните сметки. Исковата претенция, като основателна и доказана следва да бъде изцяло уважена.

С оглед на направеното от ответниците възражение за извършено плащане съдът намира следното: От приетия по делото платежен документ се установява, че за абонатен № .. е било извършено плащане на сумите, както следва: сумата от 947,38 лв. за главница, сумата от 49,88 лв. за мораторна лихва и сумата от 13,22 лв. за законна лихва.

Фактът на извършеното плащане съдът следва да вземе предвид по реда на чл. 235, ал. 3 от ГПК, доколкото плащането е извършено след предявяване на исковата молба. С оглед на извършените плащания съдът намира, че погасени чрез плащане се явяват главницата, задължението за лихва за забава върху платения размер на главницата и задължението за мораторна лихва.

Съдът, с оглед на разпоредбата на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД и извършеното от ответниците плащане, намира, че задължението за главница, мораторна лихва и законна лихва е изцяло погасено, поради което и следва да бъде отхвърлено поради извършено плащане.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК съдът намира същото за основателно, съобразно с уважената част от исковите претенции, като в полза на ищеца следва да бъдат възложени разноски в размер от 300 лв., от които: сумата от 200 лв. – платена държавна такса и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение. Извършените в исковото производство разноски ответниците следва да заплатят по равно с оглед на претендираната разделна отговорност.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ предявените искиви претенции от „Т.“ ЕАД, с ЕИК ..., със седалище и

адрес на управление: гр. София, район „К..”, ул. ”Я..” № ..., представлявано от изпълнителния директор А А, против И. Н., с ЕГН *****, и Г. П.. Т., с ЕГН *****, двамата от гр. София, ж.к. „...”, бл. ..., вх. Б, ет. 2, ...4, с правно основание чл. 79, ал. 1, предл.1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, за осъждане на ответниците да заплатят разделно на ищеца по 1/2 /една втора/ част от сумите, както следва: сумата от 911,38 лв. /деветстотин и единадесет лева и тридесет и осем стотинки/ – главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия за периода от месец юли 2019 г. до месец април 2022 г., сумата от 43,87 лв. /четиридесет и три лева и осемдесет и седем стотинки/, представляваща законна лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 21.02.2023 г., сумата от 36 лв. /тридесет и шест лева/ – главница за дялово разпределение за периода от месец септември 2020 г. до месец април 2022 г. и сумата от 6,01 лв. /шест лева и една стотинка/ – лихва за забава върху главницата за дялово разпределение, дължима за периода от 15.11.2020 г. до 21.02.2023 г., както и законната лихва върху главницата, дължима от предявяване на исковата молба – 07.03.2023 г. до окончателното изплащане на сумата, като погасени чрез извършено плащане.

ОСЪЖДА И. Н., с ЕГН *****, и Г. П.. Т., с ЕГН *****, двамата от гр. София, ж.к. „...”, бл. ..., вх. Б, ет. 2, ...4, ДА ЗАПЛАТЯТ разделно по 1/2 /една втора/ част на „Т..” ЕАД, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, район „К..”, ул. ”Я..” № ..., представлявано от изпълнителния директор А А, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК, сумата от 300 лв. /триста лева/, представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „Б..” ООД, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „...а”, ул. ”..” № 85, с ЕИК .., представлявано от управителя Н Г Ж, в качеството му на трето лице – помагач на страната на „Т..” ЕАД, с ЕИК ....

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчване на препис на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____